

Minneord fra Tove Enger

Tove Enger ble ansatt i Miljøbygg i 2000. Hun ble da kollega med Ingrid, og de utviklet et godt vennskap. Da Ingrid i 2008 måtte slutte på grunn av helseproblemer holdt de fortsatt kontakten, og vennskapet ble vedlikeholdt gjennom mange turer og sosiale møter.

Til minne om Ingrid

Første gangen jeg traff Ingrid var sommeren 2000. Jeg hadde søkt på jobb i Miljøbygg, og Ingrid var en av dem som intervjuet meg. Kjemien traff allerede ved første møte, og vi skulle få mange fine år sammen som kolleger og venner. Ingrid har vært bindeleddet til mange nye vennskap, noe jeg setter utrolig stor pris på.



Ingrid og Tove på Ylajali i Oslo.

Nesten 20 år seinere tenker jeg tilbake på alt det fine vi opplevde sammen – både på jobb og privat. Første jenteturen vi var på sammen gikk til Roma i 2001. Etter hvert skulle det bli mange utenlandsturer sammen;



En festlig anledning i Miljøbygg i 2007. Ola Øfstbø, Ingrid Thune, Else Linnerud og Tove Enger

Barcelona, Berlin, Nice, Wroclaw og Dubrovnik. Siste turen vi fikk sammen gikk til Gdansk, og denne gangen inviterte vi også med de kjekke karene våre. Vi jentene ble også invitert til familiehytta på Ringebu-fjellet og til leiligheta i Oslo. Her hadde vi mange hyggelige stunder der latteren satt løst. Både 60- og 70-års dagen fikk vi også være med på å feire. Alle gjestene



På tur med Miljøbygg til Madrid i 2008. Ingrid Thune, Tove Enger, Per Norodd Harstad og Arve Thune

var Ingrids spesialitet. Ingrid var den fødte vertinne. Spesielt minnes jeg den gangen Ingrid forsvant ned i kjelleren for å hente røkkingen sin. Vi måtte alle prøve, men den eneste som fikk til å bruke den var Ingrid... vi fikk oss en god latter.

Ingrid var ei dame det var veldig lett å like. Lett å prate med, engasjert, interessert, empatisk, sympatisk, lett på foten og hjelpsom. Ingrid var det vi kalte «ei feiende flott dame!» Alltid like elegant. Ingrid var den som husket på alle. Ikke bare ansatte i Miljøbygg, men også ansattes ektefeller og barn kunne få en hilsen på bursdagen sin. Dersom noen hadde utfordringer, både i jobbsituasjon og på det personlige plan, var det alltid en åpen dør inn til Ingrid. Hun hadde omtanke for alle!

Ingrid var kjapp på foten ja! Skulle det ordnes til jubileer og allmøter var Ingrid alltid en ivrig deltaker. Vi andre rakk nesten ikke å tenke hva vi skulle gjøre før Ingrid allerede hadde gjort det.

i selskapene til Ingrid vitnet om en stor vennekrets – noe som understreket hennes inkluderende væremåte.

Jeg minnes veldig godt tradisjonen Ingrid holdt på der hun hvert år inviterte oss jentene hjem til seg en av de første lørdagene i juni. Her ble det servert nydelig mat og kaker (og masse god vin) – dette



En lystig venninegjeng i Kallerudbakken i 2004. Ingrid Thune, Tove Enger, Erna Nyborg og Else Linnerud

Sammen med Else hadde vi faste kaffepauser på kontoret hver tirsdag og fredag, og i disse stundene ble det løst mange verdens-problemer.

Alle på jobben satte utrolig pris på jobben Ingrid utførte og den omsorg hun hadde. Alt arbeid ble presist og nøyaktig utført, og det var nok få som hadde like mange arbeidstimer i løpet av ei uke. Miljøbygg og de ansatte som jobbet her hadde en stor plass i Ingrid sitt hjerte. Hennes engasjementet for arbeidet og selskapet, samt omsorgen for de ansatte, har hatt en stor innvirkning på utformingen av kulturen i selskapet, og denne sitter fortsatt i veggene.

Det ble et stort tomrom etter Ingrid da hun avsluttet sitt lange arbeidsforhold høsten 2008. Jeg vil takke Ingrid for at hun har vært en god rollemodell og en trygg og god venn. Jeg gjemmer alle gode minner i mitt hjerte, og minnes Ingrid med et smil om munnen.